

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЄКТАМИ

Одним із сучасних мегатрендів економічного розвитку є цифровізація. У контексті наших наукових досліджень, які пов'язані з управлінням інноваційними проєктами в аграрних підприємствах, зазначимо, що цифровізація управління інноваційними проєктами в аграрному секторі передбачає насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами, що націлені на активізацію електронно-комунікаційного обміну між суб'єктами господарювання. Якщо ж розглядати вплив цифровізації на управління інноваційними проєктами в освітній і науковій сфері, то в цьому випадку цифровізація передбачає насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами, що спрямовані на активізацію електронно-комунікаційного обміну між суб'єктами освітнього процесу та суб'єктами наукового процесу. Абсолютно очевидно, що і в першому, і в другому випадку цифровізація потребує формування та розвитку цифрової компетентності особистості, що забезпечуватиме її готовність до виконання професійної діяльності у відповідності до вимог часу [1].

Щорічно Інститут розвитку менеджменту (IMD) оприлюднює рейтинг глобальної цифрової конкурентоспроможності країн, у якому оцінюється швидкість технологічних перетворень, які відбуваються в країнах. Метою рейтингу цифрової конкурентоспроможності є оцінка рівня сприйняття країною цифрових технологій, що ведуть до трансформації в урядовій практиці, бізнес-моделях і суспільстві в цілому. Дослідження охоплює 63 країни, кожна з яких у рейтингу оцінюється на основі аналізу 50 індикаторів за трьома основними показниками: знання, технології, майбутня готовність. За глобальним індексом цифрової конкурентоспроможності Україна наразі не вирізняється, більше того, вона входить до переліку 10-найгірших країн рейтингу (при цьому Польща займає середні позиції).

У категорії «Знання» розрив між Польщею та Україною є незначним, при цьому в категорії «Технології» він є більшим, а в категорії «Майбутня готовність» – найбільш значним. До слабких сторін України автори дослідження відносять захист прав на інтелектуальну власність, насамперед існування піратства, банківські й фінансові сервіси, високі інвестиційні ризики, а також рівень кібербезпеки. До сильних сторін країни віднесені можливості розпочати бізнес, швидкість інтернет-підключень, е-демократія, використання великих даних та якість навчання [2].

Індекс мережевої готовності – це комплексний показник, що характеризує рівень розвитку інформаційно-комунікаційних технологій і цифрової економіки в країнах світу, вважається одним із найбільш важливих показників інноваційного й технологічного потенціалу країн світу і можливостей їх розвитку у сфері високих технологій і цифрової економіки. Дослідження проводить Інститут Портуланс у партнерстві зі Світовим альянсом інформаційних технологій і послуг. Україна, на жаль, не є лідером Європейського регіону (64 місце із 134 країн у 2020 році).

До слабких сторін України автори дослідження відносять якість законодавства, в тому числі з регулювання діяльності ІКТ, покриття мобільним зв'язком 4G та кількість абонентів мобільного широкопasmового доступу, а також низька можливість використання цифрових платформ у сільській місцевості. До сильних сторін країни віднесені рівень грамотності дорослого населення та законодавство у сфері електронної комерції, можливість адаптації правової бази до нових технологій, можливість розпочати бізнес, е-демократія, наявність інноваційних технологій [3].

Отже, персональна участь автора в стажуванні «Формування компетентності та розвиток професійно-педагогічної майстерності викладача закладу фахової передвищої та вищої освіти» була пов'язана з підвищенням рівня професійної компетентності з тим, щоб у подальшому поліпшити якість викладання дисциплін для забезпечення вищого рівня готовності майбутніх фахівців аграрного сектора до фахової діяльності. Здобуті в процесі стажування компетентності, у тому числі щодо організації дистанційного навчання за допомогою програми Microsoft Teams, можуть бути використані під час професійно-педагогічної діяльності.

Стажкування допомогло дещо краще пізнати польський досвід здійснення освітньої діяльності, усвідомити й критично проаналізувати власний досвід, дізнатися деякі раніше не відомі особливості управління освітнім процесом (зокрема, щодо мотивації до навчання, не оприлюднення інформації щодо навчання студентів, інклюзивного навчання). Разом із цим, стажування було б більш цінним, якби більше уваги було приділено таким питанням організації освітнього процесу:

1. Які особливості розроблення (зокрема, кого залучають, хто ініціює, як визначають перспективність і доцільність) та реалізації освітніх програм у Польщі?
2. Як і на основі яких критерії підбирають компоненти освітніх програм?
3. Яке річне навантаження студентів і викладачів? Яке співвідношення аудиторної та самостійної роботи?
4. Як стимулюється підвищення педагогічної майстерності викладачів?

5. Які особливості підготовки наукових кадрів у Польщі?

Відповіді на вказані та інші питання щодо безпосереднього практичного досвіду організації освітнього процесу в ЗВО Польщі були б корисними під час розроблення та вдосконалення освітніх програм у ЗВО України. Таким чином, рефлексивний аналіз участі в стажуванні «Формування компетентності та розвиток професійно-педагогічної майстерності викладача закладу фахової передвищої та вищої освіти» вказує на її вплив на формування та розвиток професійної, зокрема цифрової, компетентності особистості, і визначає перспективні напрями поліпшення програми з урахування зацікавлених сторін.

Список використаних джерел.

1. Кучер Л. Ю. Економічні засади управління інноваційними проектами підприємств аграрного сектора: теорія та практика: моногр. Харків: ФОП Бровін О.В., 2021. 640 с.
2. IMD World Digital Competitiveness Ranking. URL: <https://imd.cld.bz/IMD-World-Digital-Competitiveness-Ranking-2020/18>.
3. Network Readiness Index 2020. Ukraine. URL: <https://networkreadinessindex.org/wp-content/uploads/2020/12/Ukraine.pdf>.